

Zekâtlarımız nereye?

Salih Sütçüoğlu: “Risale-i Nur hizmeti yapılan merkezlerin binasının yapımı için zekât verilir mi? Binaya zekât verilmez diyenlere ne cevap vereceğiz?”

Ali Fuat Bey: “Hizmet binaları için doğrudan zekât verilir mi? Ancak hülle yapılarak verilir diyenler var. Yani mesela sen öğrenciye veriyorsun. Öğrenci hizmete aktarıyor.”

Dinde hülle -araya gerçek olmayan şahsiyet koymak- tamamen uydurma ve batıl bir yoldur. Mühim bir ibadeti şekle mahkûm etmektir. Caiz olmayan şey tam da budur!

Hiç endişe edilmesin: Bu zamanda din hizmetinin her türlüşüne zekât verilir. Çünkü bu zamanda din hizmetinin her türlüşü manevî cihad hükmündedir.

Çünkü bu zamanda Kur’ân etrafındaki surlar kırılmıştır. Kur’ân’a hücum edilmiştir. Doğrudan doğruya Kur’ân kendi kendini müdafaa eder konuma gelmiştir. Kur’ân’ın i’câzı onun çelik bir zırhı olmuştur. Cihad bu zırh ile yapılacaktır.

Yani din, iman ve Kur’ân hizmeti Müslüman’ın en asil ve en acil hizmeti olarak boynunda bulunmaktadır.

Bu zamanda dünya büyük bir köye dönmüştür.

Ne kadar hizmet yapsan, hak dini ne kadar tebliğ etsen, dünya yine aç, yine açtır!

Yedi milyar insana ulaşacaksın; dini, iman-ı tahkikiyi ve Kur’ân’ı ulaştıracaksın!

Bu zamanda önünde hiçbir engel yok! Paradan ve maddî güçten başka!

Bediüzzaman bu nedenle diyor ki: “Bu zamanda i’la-yı kelimetullah maddeten terakkiye mütevakkıftır.”¹

Müslüman’ın önünde bu gün, böyle bir mega-proje var! (“Kur’ân’ın sönmez ve söndürülmez manevî bir güneş olduğunu dünyaya gösterme”² projesi)

Bu mega-projeye destek vermediğinde sorumluluğu büyük, mahşerde işi vahimdir.

Kur’ân, zekât verilecek yerlerden birini “fi sebilillah”³ olarak belirliyor.

Fi sebilillah maddesini dört mezhep uleması cihad, yani i'la-yı kelimetullah olarak yorumlamıştır. Ve dört mezhebe göre, mücahidin kılıncı, kalkanı, ok'u, silâhı, atı, barınağı, yiyeceği ve sair tüm ihtiyacı bu kaleminden karşılanabilecektir.

Çünkü İslamı tebliğ etmek için sıcak çatışmalara girme zorunluluğu bulunan eski zamanda cihad malzemeleri bunlardı. Çünkü savaşçı müstebit yönetimleri etkisiz hale getirmeden o ülkenin halkına ulaşamıyordunuz!

Şimdi ise tek kişinin burnu bile kanamadan bütün dünya halklarına ulaşılabilir, medeni metotlarla hak din tebliğ edilebiliyor!

Bediüzzaman bu nedenle diyor ki: “Medenilere galebe çalmak ikna iledir. Söz anlamayan vahşiler gibi icbar ile değildir!”⁴

Öyleyse bu günün cihadı manevî bir boyut kazanmıştır.

Keza Bediüzzaman bu nedenle diyor ki: “Dâhildeki cihad-ı mânevî, mânevî tahribata karşı çalışmaktır ki, maddî değil, mânevî hizmetler lâzımdır.”⁵

Keza Bediüzzaman diyor ki: “Evet, nasıl ki eski zamanda İslamiyet’in terakkîsi, düşmanın taassubunu parçalamak ve inadını kırmak ve tecavüzatını defetmek silâh ile, kılıncı ile olmuş; istikbalde, silâh, kılıncı yerine, hakiki medeniyet ve maddî terakki ve hak ve hakkaniyetin manevî kılıncıları düşmanları mağlûp edip dağıtacak.”⁶

Öyleyse, “berahin-i katîa”, yani bürhanlar ve hikmetler, yani Sözler ve Risaleler, bu zamanın elmas kılıncıdır,⁷ seyfülislâmdır (İslâm’ın kılıncıdır).⁸

Bediüzzaman, Münazarat’ta, işi bu zamanın manevî cihadına zekâtla desteğe getiriyor ve aynen diyor ki:

“Büyük bir çeşme var, şimdiye kadar su-i istimal ile şûristana dağılıp bazı seele ve aceze neşvünemâ verdi.”⁹

Şu cümleyi Allah aşkına bir tahlil edelim: Şûristan, çorak topraktır. Seele ve aceze, dilenen ve acziyet gösterip duran gözü doymayan insandır. Bu zamana kadar zekât su-i istimal edilmiş ve böyle çorak topraklara yönlendirilmiştir. (Gerçekten hayati şekilde zekâta ihtiyaç duyanlar elbette bahsimizden hariçtir. Onlara tabii ki verilebilecektir.)

Bediüzzaman devam ediyor: “Bu çeşmeye güzel bir mecrâ yapınız, mesâi-yi şer’iye ile şu havuza dökünüz. Sonra da bostan-ı kemâlâtınıza su veriniz. Bu, hiç bitmez ve tükenmez bir menbadır.

Sual: Nedir o çeşme?

Cevap: Zekât. Sizler Hanefî ve Şâfiîsiniz!”¹⁰

Bizce mesele o kadar açık ki, cevazın da ötesinde; Bediüzzaman’ın “bostan-ı kemalat” dediği din, iman ve Kur’ân hizmetlerini zekâtlarımızla desteklemek bir zarurettir!

Artık “taşı, toprağı, binası, halısı, kalemi, kitabı, defteri, bilgisayarını” demeyeceğiz!

Çünkü bunların hepsi bu gün cihad malzemesidir.

Meseleye havuz olarak bakacağız ve bu havuzu her şekilde -araya hülle koyma garabetine düşmeden- zekâtlarımızla destekleyeceğiz.

Bu zamanda bu bir sorumluluktur ve zorunluluktur!

Allah kabul etsin. Âmin!

Dipnotlar:

1 Hutbe-i Şamiye, s. 97; Tarihçe-i Hayat, s. 149;

2 Tarihçe-i Hayat, s. 81;

3 Tevbe Suresi: 103;

4 Hutbe-i Şamiye, s. 217; Tarihçe-i Hayat, s. 105;

5 Emirdağ Lahikası, s. 48;

6 Hutbe-i Şamiye, s. 98; Tarihçe-i Hayat, s. 94, 149;

7 Tarihçe-i Hayat, s. 105, 243;

8 Tarihçe-i Hayat, s. 244;

9 Münazarat, s. 245;

10 Münazarat, s. 246